

श्रुत्वा तथा विधं मृत्युं कैकेयीतनयः पितुः । मा सर्गः १२
तुर्न केवलं स्वस्याः श्रियोऽप्यासीत्पराङ्मुखः ॥ १३ ॥
ससैन्यश्चान्वगाद्रामं दर्शितानाश्रमालयैः । तस्य
पश्यन् ससौमित्रे रुदश्रुर्वसतिद्रुमान् ॥ १४ ॥ चित्र
कूटवनस्थञ्च कथितस्वर्गतिगुरोः । लक्ष्म्यानिमन्त्र
याञ्चक्रे तमनुच्छिष्टसम्पदा ॥ १५ ॥

श्रुतेति । कैकेयीतनयो भरतः पितुस्तथाविधं स्वमादमूलं
मृत्युं मरणं श्रुत्वा केवलं स्वस्याः स्वीयायामातुः पराङ्मुखो
नासीत्किन्तु श्रियो राज्यलक्ष्म्या अपि पराङ्मुख आसीत् ॥ १३ ॥
ससैन्य इति । चपुनः राममन्वगात् किं कुर्वन् ससौमित्रेः
सलक्ष्मणस्य तस्य रामस्य वसतिर्वासस्तत्सम्बन्धिनो द्रुमान्वृक्षान्
पश्यन् सन् किं भरतः ससैन्यः पुंकिं भं उदश्रु रुद्रताश्रुः किं द्रु
मान् आश्रमा आलया गृहाणि येषां तैर्मुनिभिर्दर्शितान् ॥ १४ ॥
चित्रेति । च पुनर्लक्ष्म्या तं रामं निमन्त्रयाञ्चक्रे निमन्त्रितवान्
किं भरतः गुरोः पितुः कथिता स्वर्गतिः स्वर्गगमनं येन सः किं
लं अनुच्छिष्टा अननुभूतशिष्टा संपत्गुणोत्कर्षा यस्यास्तथा
किं तं चित्रकूटस्य प्रसिद्धपर्वस्य वनस्थं ॥ १५ ॥